

Sự tiên liệu dân số dĩ nhiên không phải là một khoa học chính xác. Năm 1915, các chuyên viên không đồng ý với nhau về vấn đề người thứ 100 triệu ra đời vào tháng Giêng hay vào tháng Tư, nhưng vụ kiểm tra dân số năm 1920 xác nhận là dân số đã đạt mức 100 triệu. Năm 1967, Sở Kiểm Tra Dân Số thừa nhận rằng, vì đếm thiếu sót, người Mỹ thứ 200 triệu có lẽ đã đến từ hai năm trước. Ngoài ra, đồng hồ dân số chính thức cũng đã được làm hơi chậm lại sáng ngày 20/11/67 cho phù hợp với lúc Tổng Thống Lyndon B. Johnson đến tại Bộ Thương Mại. để dự lễ đánh dấu thời điểm đến của người Mỹ thứ 200 triệu. Cũng năm 1967, ông David E. Lilienthal, cựu Chủ Tịch Tổng Cục Nguyên Tử Lực, cảnh cáo trong nhật báo The New York Times rằng sự gia tăng dân số vô hạn chế có thể đưa nước Mỹ đến tình trạng khan hiếm nước và năng lượng, bị vùi lấp trong ô nhiễm và đè nặng bởi một sự nghèo khổ không chế ngự

được. Ông viết: “Tôi tin rằng một dân số 300 triệu vào năm 2000 sẽ đe dọa phẩm chất đời sống của người dân Mỹ.”

Những sự tiên liệu về dân số đều bị chi phối bởi những yếu tố vô lường không thể tưởng tượng được - từ ảnh hưởng của chiến tranh và bệnh dịch đến sự gia tăng vượt bậc của tuổi thọ. Nước Mỹ phải cần 230 năm để đạt mức dân số 300 triệu (tổng số người thực sự sống ở Mỹ có nhiều hơn). Sở Kiểm Tra Dân Số tiên đoán rằng, dù với dân số gia tăng chậm hơn như chưa bao giờ thấy bắt đầu từ năm 2030, dân số nước Mỹ cũng sẽ đạt mức 400 triệu trong vòng 40 năm nữa.

(Phòng dịch bài “Come October, Baby Will Make 300 Million or So” của nhật báo The New York Times)

Mùa đông Melbourne

*Nếu ai hỏi tôi về mùa đông Melbourne,
Tôi sẽ nói về những cơn gió lạnh sắt se thổi lên
từ Nam cực,
Những tia nắng vàng hắt hiu chọt đến chọt đi,
Và những hàng cây khô bên đường khẳng khiu
không còn lá...*

*Có những sáng như sáng nay trời bỗng dưng trở
lạnh,
Lạnh ghê người cho sương giá thành băng,
Cho khói sương huyền hoặc kéo nhau về
Cho cỏ lạnh run run chờ nắng ấm*

*Từ đâu đó những chim hải âu không buồn cất
cánh
Những đôi mắt buồn lại thêm nét xanh xao
Những nụ hồng lại càng ngủ kín giấc cô miên,
Và mộng ước lại mau tan theo sương khói ...*

*Buồn ghê lắm khi mùa xuân không đến,
Khi Mimosa vàng thiếu sót về kiêu sa
Hoa đào nở cũng không làm sáng nổi con đường
Chỉ xanh xám mây bay chùng xuống thấp.*

*Tôi vẫn mang giấc mơ trở về nơi quê cũ,
Nơi quê hương luôn ấm nắng mặt trời
Nơi mùa đông không làm khô hồn người thi sĩ
Và nơi mọi người luôn thân ái nhìn nhau.*

*Ở đây, con sông Yarra mùa đông vẫn trườn
mình than thở
Những con suối buồn lướt thướt dưới hàng cây
Phố sá đông người nhưng gặp mấy người thân
Nên gió lạnh lại càng thêm buốt giá ...*

Thiên Hương